

[A. C. Normann.]

forøgelse af de direkte skatter med over en milliard kroner. Disse foranstaltninger blev netop begrundet med, at forbruget blev mindre, når regeringen lagde beslag på en del af borgernes penge, og det var altså det, man dengang ville have folk til at tro. Det er lige strengt nok, at vi nu skal høre, at vi fører en mindre liberal politik end den, de to oppositionspartier har ført.

De skatteligningslove, vi arvede efter venstres og de konservatives regering, har denne regering ændret, således at der nu udskrives 600-700 mill. kr. mindre i skatter, end hvis vi havde beholdt skattelovene fra dengang uændret.

At føre den tale, de to ordførere nu fører om forøgelse af statens indflydelse, efter at en lang række områder netop er frigjort fra statsindflydelse, synes jeg virker mildest talt meget kunstigt. Igennem 3-4 år er der gennemført en meget omfattende liberalisering af handelen, og i denne samling har vi fået det store skred i frigørelsen i forbindelse med dannelsen af frihandelsområdet. Det er også, som om det pludselig ingen rolle spiller, at vi næsten har fået staten koblet ud af finansieringen af boligområdet.

Jeg vil gerne spørge, om ikke det var muligt at få at vide nu efter denne lange debat, hvad de to partier tænker på, når de siger, at regeringen, der jo liberaliserer, øger statens indgreb og formynderi. Begge de to partier har jo meget fremragende ordførere, der udmærket kan vurdere rækkevidden af en politisk påstand, og det er vel ikke urimeligt at bede dem om at sige, hvor statsdirigeringen er blevet øget i den forløbne tid. For mig at se burde skattenedsættelserne og liberaliseringen få den slags urimelige fabuleringer til at holde op, selv om der så blev meget lidt at tale om. Det er faktisk den slags påstande, der under debatten i dag har optaget en meget væsentlig del af de to oppositionsordføreres tid.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen talte om den beskedne produktionsfremgang. Ja, vi ønsker alle sammen, at den skulle have været større; og alt er jo relativt; men jeg vil dog gøre opmærksom på, at medens den danske fremgang sidste år var på 8 pct.,

var den i Finland 7 pct., i Norge 4-5 pct. og i Sverige 5 pct., hvilket altså viser, at Danmark i den nordiske kreds har førstepladsen.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger om, hvem der er mest liberal, oppositionen eller vi andre. Jeg for min del tror, at den vældige frigørelse, der har fundet sted i denne periode i modsætning til i venstres og de konservatives regeringsperiode, og også behandlingen af lovgivningen i tinget i den forløbne tid, bl. a. behandlingen af toldlovsforslaget og det langvarige arbejde i toldudvalget, efterhånden har fjernet den kunstigt skabte frygt for socialisering ude i befolkningen, som nu søges vedligeholdt af venstres og de konservatives presse. Denne frygt tror jeg fjernet, så længe det radikale venstre deltager i regeringen, og jeg tror, man overvurderer antallet af vælgere, der ønsker den nuværende fremgangslinje afbrudt.

Niels Andersen: Det ærede medlem hr. Erik Eriksen gjorde nogle bemærkninger om de jordlovsforslag, som det ærede medlem mente var fremsat for sent, og det ville nu betyde, at folketinget skulle arbejde hele sommeren. Jeg er ikke uenig med det ærede medlem i, at disse forslag kunne man godt have ønsket fremsat noget før, men det interessante ved bemærkningen er jo, at vi i frokostpausen aftalte, at vi efter pinse skulle have 3 møder derom, og hvis det er ensbetydende med hele sommeren, må jeg sige, at det ærede medlems sommer er noget kort. Det er den slags ting, som naturligvis kan bruges til at danne en overskrift med, men det stemmer ikke med realiteten.

Det ærede medlem sagde, at det ikke var regeringens politik, der var årsagen til de gode resultater. Det kunne naturligvis ikke falde mig ind at påstå, at det alene er regeringens politik, der er årsagen dertil. Det er regeringens politik i forbindelse med de konjunkturer, der har været, men der er ikke tvivl om, at hvis der havde været den samme udvikling under en venstre-konservativ regering, ville der i hvert fald have stået i venstres presse, at det var den politik, venstre og de konservative havde ført, der var årsagen til den gode